THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh. Seite 43r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31254
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

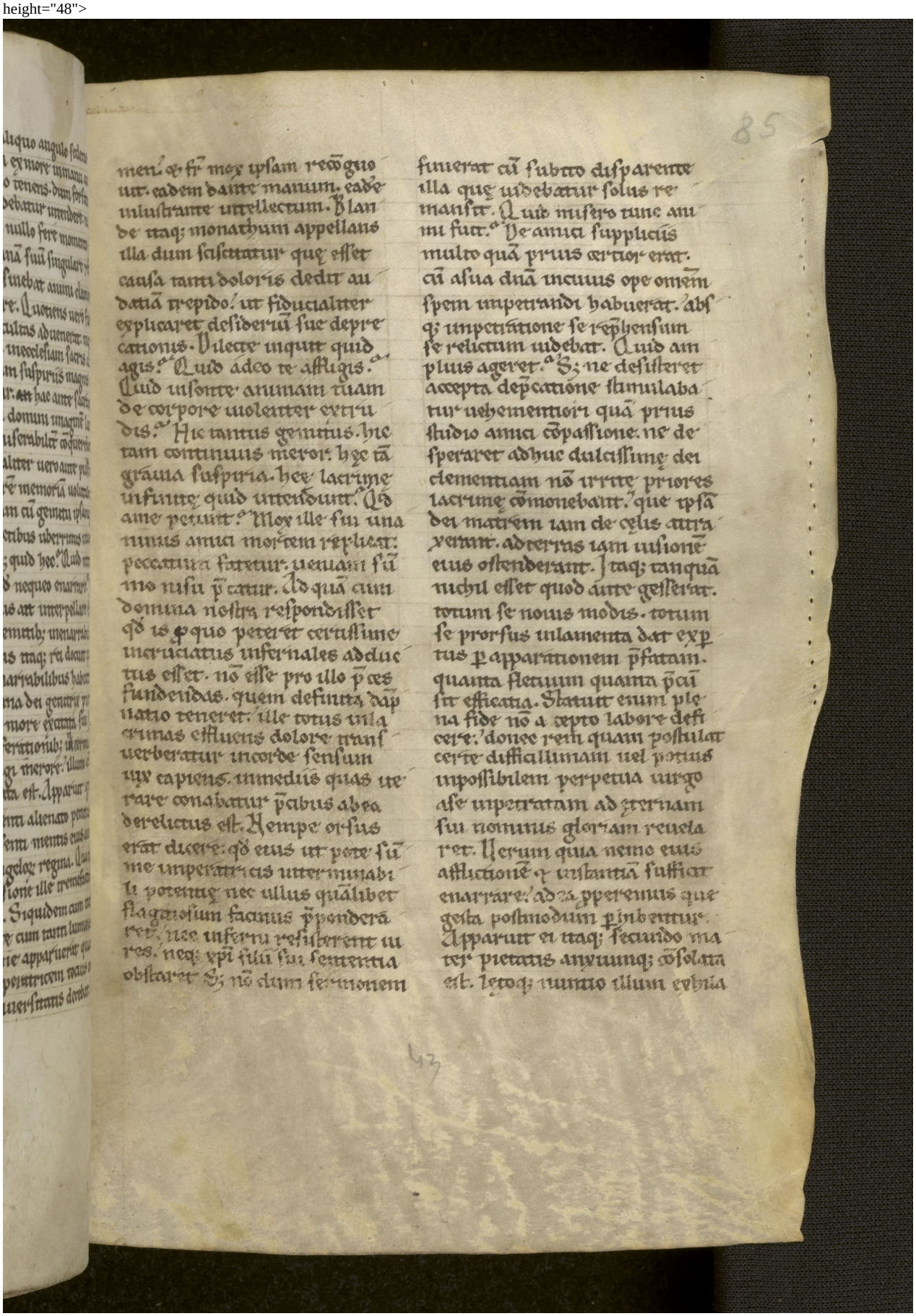

85

meri & fr̄ mox ipsam recognouit. eadem dante manum. eadem illustrante intellectum. Blande itaq; monachum appellans illa dum sascitatur quę esset causa tanti doloris dedit audatiā trepido. ut fiducialiter explicaret desiderii sue deprecationis. Vlecte inquit quid agis. Quid adeo te affligis. Quid insonte animam tuam de corpore uoluentes extrudis. Hic tantus gemitus. hic tam continuus meror. hęc tā grauia suspiria. hęc lacrime infinitę quid intendunt. Qd ame petuit. Mox ille sui uanimus amici mortem replicat. peccatum fatetur. uenuam sui mo nisu p̄catur. Ad quā cum domina nostra respondisset qd is quo peteret certissime incruciatus infernales adductus esset. nō esse pro illo p̄ces fundendas. quem definita dāpnatio teneret. ille totus in lacrimas effluens dolore transuerberatur incorde sensum uix capiens. inmedius quas ire rare conabatur p̄ abis a deo relictus est. Hempe ortus erat dicere. qd eius ut pote sū me imperatricis interminabili potentię nec ullus qualibet flagitiosum facinus p̄pendera ret. nec inferni refuberent ira res. neq; xpi filii sui sententia obstaret. Si nō dum se mortem funierat cū subito disparente illa quę uidebatur solus remansit. Quid miserio tunc animi fuit. Ve amica supplicis multo quā prius certior erat. cū a sua dnā incuius ope omem spem impetrandi habuerat. abs q; impetratione se reprehensum se relictum iudebat. Quid amplius ageret. Si ne desisteret accepta deprcatione stimulabatur uehementior quā prius studio amica cōpassione. ne desperaret adhuc dulcissimę dei clementiam nō irrite priores lacrimę cōmonebant. que ipsā dei matrem iam de cęlis attrahebant. adtertias iam iusionē eius ostenderant. Itaq; tanquā nichil esset quod ante gesserat. totum se nouis modis. totum se prorsus inlamenta dat exp tus p apparationem pfatam. quanta fletuum quanta p̄cā sit efficatia. Statuit enim plena fide nō a cepto labore desi cere. donec rem quam postulat certe difficillimam uel potius impossibilem perpetua iurgo a se impetratam ad ętternam sui nominis gloriam reuela ret. Verum qua nemo eius afflictionē q instantiā sufficat enarrare. ad ea ppereunus que gesta postmodum p̄inbentur. Apparuit ei itaq; secundo mater pietatis anxiuinq; cōsolata est. letoq; nuntio illum exhila

43